

Prosinec 1977

OBĚŽNÍK

České katolické missie

Šťastné a veselé Vánoce
a požehnaný Nový Rok

TICHÁ NOC

píseň V. Renče pro jednotný kancionál

Tichá noc, přesvatá noc.
V spánku svém dýchá zem,
půlnoc odbila, město šlo spát,
zdřímli dávno i pastevci stád,
jen Boží láska, ta bdí.

Tichá noc.
Náhle v ní jásot zní.
Vstávej, lide můj, tmu z očí strč,
V městě Betlémě Bůh zrozen dnes,
z lásky se člověkem stal.

Tichá noc, přesvatá noc.
Stín a mráz vůkol nás,
v hloubí erdčí však Gloria hřmí,
dík, že hříšník se s důvěrou emí
u svaté Rodiny hrát.

EVANGELIUM vánoční zapsáno u sv. Lukáše 2./1-14 - V tom čase vyšel rozkaz od císaře Augusta, aby se vykonal soupis celé říše. To byl první soupis a konal se, když vládou v Syrii byl pověřen Kvirinius. A tak všichni šli, aby se nechali zapsat, každý tam, odkud pocházel. Josef byl z rodu a kmene Davidova. Proto se odebral z vesnice Nazareta v Galileji vzhůru do Judeka do Davidova města Betléma, aby se nechal zapsat on i jeho manželka Maria, která byla v požehnaném stavu. Když tam byli, nadešel den, kdy měla porodit. Porodila svého jednorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeelí, protože v zájezdním hostinci nebylo pro ně místa. V tom kraji byli pastýři, nocovali pod širým nebem a hlídali své stádo. Najednou u nich stál anděl Páně a Boží jasnost je ozářila. Padl na ně velký strach. Anděl jim řekl: "Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, která potěší i všechny ostatní: V Davidově městě se vám d n e s r a r o d i l S P A S I T E L , to je KRISTUS PAN. Jako znamení vám poslouží toto: naleznete děťátko zavinuté do plének a položené v jeelích." A hned se k andělovi přidal velký šik nebeských duchů a takto chválili Boha: "Sláva na výsostech BOHU a na zemi p o k o j lidem dobré vůle!"

Milí přátelé a krajané ve Francii, ve vlasti a v celém světě,...

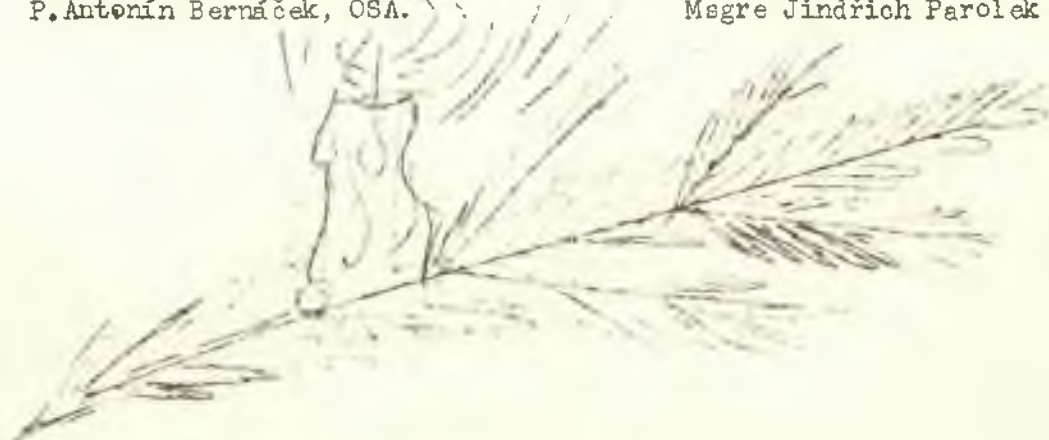
k v á n o č n í m svátkům a do Nového roku 1972 Vám všem přeje hojnost Kristovy lásky i pokoje. Nechť životem i myšlením šíříme v ů l i P á n ě a uspíšíme p ř í c h o d Božího království! Při vánoční a novoroční mši svaté Vás v z p o m e n e m e v Memento s prosbou, aby Vám Bůh štědře ž e h n a l !

Chers Compatriotes et Amis en France, en Tchecoslovaquie et dans le monde...

pour les Fetes de Noël et de Nouvel An 1972 nous Vous souhaitons la joie de l'Amour et de la Paix du Christ, notre Sauveur ! Témoignons par notre vie les dessins de Dieu sur le monde afin que son Règne arrive ! Nous Vous incluons tous - au Memento de la Messe de Noël et de Nouvel' An en priant le Prince de la P a i x de Vous bénir ...

P. Antonín Bernáček, OSA.

Magre Jindřich Parolek

Jan Čep - Paříž

VÁNOČNÍ POZDRAV

Jsmo opět všichni spolu o této vánoční noci, všichni přítomní i vzdálení, živí i mrtví. Všechny cesty země jsou dnes plny putujících postav, všechny mají stejný cíl. Nemusíme se držet za ruce, abychom se cítili blízko, jeden druhému, - nemusíme si vidět do tváře, abychom věděli, kdo je vedle nás, - nemusíme říci ani slova, abychom věděli nač druhý myslí, co se v něm děje.

Sotva jsme překročili práh, obklopila nás blahodárná tma, tma podivuhodně živá, plná hlasu a pronikla skrytým zářením. Kolikrát jsme šli v životě touto cestou, od té první půlnoční, na kterou jsme směli jít po prvé s dospělými. Klopýtali jsme trochu ve zarzlých kolejích nebo se bořili do sněhu - někdy do bláta... Hvězdy zářily záhadně, jako by nám nesly jakýsi vzkaz, jakoby klenuly nad námi, nad našimi hlavami tajemný prostor, jehož střed je blízko... A najednou vyskočilo za svahem světlo nad kostelní branou, a zvony se rozezvučely od země k hvězdám, zblízka i zdaleka, ze všech farností, vesnic i měst, od počátku až do konce věku.

Kolikrát jsme šli tou půlnoční cestou od oné první vánoční pouťi! Srdce bývalo těžší a bolavější, duše plná zmatků, hvězdy přicházely z veliké dálky. Marnotratný syn hledal nesnadno šlépěje svého dětství na cestách přece tak známých, na světě jedinečných!

Osobní dramata nám často v mládí zakrývají obzor. Netušili jsme, jaké propasti se jednou rozklenou v našem světě, od východu k západu, od severu k jihu, mezi hvězdami a zemí, - že cesta od srdce k srdci bude musit překračovat vzdálenosti mnohem závratnější....

Drazí přátelé, každá tma je hlubokou studnou světla, každá samota semenem přátelství a lásky. Dnešní náše noc je táž, do které padlo světlo přes práh btlémské stáje, kterou se rozezvučel slavný zpěv andělského poselství... Do té doby jsou svět lidské dějiny ve stavu ustavičného zrodu, ustavičného kypění a růstu. Dnešní událost je vložena do jejich lůna jako nesmrtelný kvas, který má nadzvednout a proniknout všemhu látku stvořeného světa, látku všech lidských životů od začátku do konce... v tomto radostném či boletném procesu jsme obsaženi všichni.. chceme-li nebo ne ...

Jdeme s proudem poutníka k místu, na kterém se zrodila Naděje světa. Dnes tvoříme velikou bratrskou jednotu: známí i neznámí, mrtví, živí i nenarození. Závorý žádných hranic je nedonutí k návratu... Zvony Svatého Petra v Římě, zvony našeho Velehradu i Svatého Víta v Praze a zvony pařížské Notre Dame se rozléhají pod nebem vítězně rozklenutým a jejich zvuk se slévá s plachým hlasem poslední farnosti světa...

A tu překročuji i já opět rodný práh a cítím se obklopen blahodárnou tmou. Mám vás všechny s sebou, moji milovaní. Slyšíme za sebou kroky a hlasy těch, kteří se trochu opozdili. Nemusíme hledat cestu... už je vidět světlo, které nikdy nezhasne. A vtom se rozezvučely zvony, zvony naší Notre Dame. Slyšíte je, moji nebožtíci - vždyť ležíte tak blízko, hned za kostelem?

Narodil se nám dnes Spasitel - nám všem!

Tomáš Špidlík - Řím NEJKRÁSNĚJŠÍ MYTHOS SVĚTA

Jaký rozruch a pohoršení věřících způsobila tato slova, která pronesl před několika lety představitel jedné z křesťanských církví ve svém vánočním kázání. Jak může nazvat křesťan vtělení Božího syna "mythus"? Je-li Kristus mythus, kde ještě budeme hledat pravdu?

A přece snad tento výrok vyplynul ze srdce a charakterizuje ducha dnešní doby. To, čím se staly vánoce pro mnoho lidí, se dá vyjádřit opravdu jenom jedním slovem: mythus. Srovnáme-li ho s jinými, pak je to beze sporu "mythus" nejkrásnější, nejrozšířenější...nejpůsobivější. To si můžeme přiznat i my, kteří jme věříví. Otázka však je v tom, zda-li se spokojíme jen s "mythen" a co tím sloven chceme rozumět.

Slovo "mythos" je řeckého původu a znamená uvažovat i mluvit. Mythos je to co se mluví, řeč. Mohlo by to být synonymum s výrazem logos, slovo. A přece od počátku cítíme rozdíl mezi oběma výrazy. Mythos podle biblického slovníku znamená "řeč neověřenou", to co se vypravuje, bez ohledu na to, je-li tomu tak. Naopak logos je "řeč ověřená", zjištěná skutečnost.

Evangelium obsahuje slova, logia Ježíšova. Plato se naopak rád vrací k mytologii a vysvětluje smysl toho nebo onoho mythu. První učedníci Ježíšovi slyšeli jeho slova na vlastní uši a zaručují jejich autentičnost, pravdu. Plato znal mythy z dávných dob, z dávných vypravování, z písní, z divadel. Věděl dobře, jak jsou ta vypravování přetvořená, přebásněná, a přece si byl jist, že snad právě proto obsahují hlubokou pravdu, kterou je potřeba umět odkrýt pod rouškou obrazu, povrchních a smyslových.

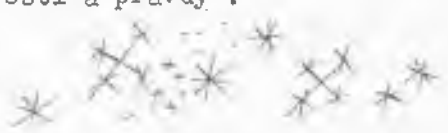
Odkud mají dnešní lidé vánoce; dějiny narození Páně, betlém? Ne všichni čtou Evangelium a jeho "slova". Všichni jsme však od mláde rádi poslouchali co se "vypráví". Bylo toho mnoho a tak krásného, že pouhé slovo vánoce i liberálnímu básníku rozezvučí "všechny struny srdce..." Nedovedou to zničit ani obchodní reklamy ani umělé vyrobené mythy nové... Na vánoce nám nesahejte, varují ateisté, ubili byste duši národa...

Chceme-li najít jistotu kdo je Kristus a zanechat legend, slyšme jeho zásadní otázku, kterou klade apoštolům: "A za koho mě považujete vy?" Petr jménem apoštolů vyznal bez váhání: "Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého!" Potom mu Kristus odpovídá: "Šťastný jsi, Šimone Jonášův, protože tito nezjevilo tělo a krev, ale můj nebeský Otec... Tobě dám klíče od nebeského království /Mt. 17.19/.

Kouzlo vánoce, stromeček, dárky zvyky jsou krásné projevy Boží lásky, ale ony nás vedou podle Platóna filosofa k hledání smyslu a pravdy a v hloubí srdce slyšíš přímou otázku: "Zač považuješ vánoce ty?" Na odpovědi, jakou dovedeme dát, závisí naše vánoční pohoda a radost duchovní, věčná, podle stupně naší snahy najít pravdu a odložit mythus - prodraž se lidskou spleť k věčnému SLOVU, které se stalo tělem a přebývalo mezi námi /Jan 1.14/. Od mythu svíček vánočního stromku přejdeme k lesku pravého světla, "které osvěcuje každého člověka", - od lidových legend a podání k tomu, který je plný "milosti a pravdy".

Fraňa Šrámek

Prosinec

Po sněhu půjdu čistém, bílém,
hru v srdci zvonkovou.
Vánoční země je mým cílem.
Až hvězdy vyplovou,
tu budu blízko již. A budu ještě blíž,
až lesní půjdu tmou.

Tu ztíchnu tak, jak housle spící,
a malý náhle, dětinný,
a v rukou žmole beranici,
včarován v ticho mýtiny,
tu budu blízko již. A budu ještě blíž,
svých slz až přejdu bystřiny.

Mír ovane mne, jak by z chléva,
v němž vul a oslík klímají,
světýlka stříknou zprava, leva,
noc modrá vzlykne žalmají,
tu budu blízko již. Ach, jsem tak blízko již,
snad pastýři mne poznají ...

Básníci pějí o vánočním kouzlu.

I když se vánoce slaví v celém křesťanském světě, ne všude to vánoční kouzlo stejně vyznívá. A jinak voní vánoční stromky. Proto známe české vánoce, slovenské vianoce, anglický Xmas ... a francouzský Noël ... neboť jsou smrčky a jedle ze Šumavy, jako jiné jsou z Tater a ... z vysokých Vogéz.

Vypravme se ne před - štědrovečerní procházku Paříží, abychom viděli jak kouzelně tajanný je vánoční stromek ve Francii.

Avšak ještě dříve, než se vydáme na cestu, podívejme se, co říká populární francouzský naučný slovník LAROUSSE o vánočním stromku: "Je to zelený strom, ověšený hračkami a sladkostmi, který stavíme na štědrý večer... a který hraje velikou úlohu o vánočních svátcích."

Vánoční strom ve Francii má opravdu velkou úlohu. Objevuje se hned v prvních dnech prosincových na ulicích a náměstích, hlavně tam, kde se jinak a po celý rok prodávají květiny. A čím víc se prosincové dny blíží k datu 24., tím je v Paříži vánočních stromků víc a víc: dívají se na nás z obchodu, vítají nás při vstupu do divadel a biografu, a nejednou stojí na schodech vedoucích do kostela i uvádějí pastýře do Betléma...

Tak jednou jsme prošli obchodním průchodem pod bohatým baldachýnem z chvojí, protkaným různobarevnými a svítícími žárovkami; zde každých několik metru stojí ztepilý smrček ve veliké hlíněné nádobě, a je jich tu desítky...jakoby tu stály na vartě před bohatě vystrojenými obchody. - Jinde zas, velké obchodní domy jsou opentleny chvojí a vánočními stromky, - a od basiliky Sacré Coeur, majestátně se vypínající na vrcholku Montmartru, jsme zase viděli dole, hluboko pod námi, osvětlené vánoční stromky na plochých střechách domů - jak podnikaví jsou tvurci reklam! Nížeji odtud, v jižní části Paříže, na jedné třídě, honosící se pěknou urostlou alejí, zas stojí osvětlené a ověšené smrčky u každého jednoho stromu - hezká to podívaná!

Abychom se však dověděli něco víc o vánočním stromku, zašli jsme na ostrov Oitė, uprostřed řeky Seiny, kde stojí Notre Dame, chrám Matky Boží, a kde ne tuze daleko od katedrály je náměstí "Marché aux Fleurs" /Květinářský trh/. Zde po celý rok najdeme všechny květiny i rostliny v kořenáčích, na které si jen vzpomeneme. Zde také a každý rok, a právě v tuto dobu, jsou nepřehledné kupice vánočních stromků. Sem Vás také zve me na procházku.

Zapředli jsme hovor s jednou prodavačkou. Bylo jí zima, protože stát celý den pod širým nebem, když vítr ustavičně fouká od Seiny, to je víc než běžný sportovní výkon. Dověděli jsme se, že její sličné stromky jsou z jižní Francie: z vinorodého Burgundska, přesněji z morvanského pohoří, z Massif central. Tam je malé městečko, kde se dodnes vyrábějí dřeváky a odkud jsou naše vánoční stromky: jmenuje se Saulieu a leží 75 km od Dijonu. Tam, vyprávěla nám prodavačka, každý rok kupuje stromky na vánoce. Na otázku, kolik jich prodá, odpověděla, že tak kolem dvanácti set. Také jsme zjistili, po způsobu zvědavého Egona Ervína Kische, že naše prodavačka má hezkých pár stromů postavených přímo na mostě, tam, kde most "vybíhá" na několika místech z chodníku a vytváří nad Seinou jakousi "pavláčku" - a to je krásná podívaná. Na "pavláčce" jsme viděli skutečné velikány, stromy od pěti do deseti metru. Ty jsou pro různé ústavy, obchodní domy, spolky a úřady, které pořádají tradiční hromadné nadílky pro děti svých zaměstnanců.

Skoro kouzelně jsme se procházeli hezký kus času na "Květinářském trhu", který se vždy v této roční době proměňuje - na trh vánoční poezie.

V duchu /vánočně poeticky/ stojíme pod vánočním stromkem a přejeme všem čtenářům radostné vánoce a šťastný nový rok!

Ing. A. S.

Pulnoční mše v Praze

Vybíháme z donova. Je čtvrt na dvanáct a pulnoční u JAKUBA začíná přesně. Dolu Vlašskou na Malostránské náměstí a na Karlův most. Mráz už z večera polevil a teď tiše s n ě ž í . Sněhové vločky se třpytí ve světlech plynových lamp a zlehka usedají na sochy svatých, vržou pod našimi kroky na chodníku, nebo mizí ve tmě pod mostem, odkud pokojně po staletí šumí Vltava. V ulicích Starého města potkááme pozdní chodce, kteří také spěchají na pulnoční.

Chránová loď sv. JAKUBA, ve slabém osvětlení ještě hlubší nežli za dne, je zaplněna lidmi. Orchester už nastoupil, sbor se ještě rovná. Je p ů l n o c . Lesní roh troubí dvanáct. Kněz vchází k oltáři skoro nenápadně, protože šero v chrámě ještě nenizí, - ještě ne. Dirigent zvedá taktovku. Fizicista houslí načrtávají tajemnou náladu S v a t ě n o c í . První pastýř Rybovy mše se budí:

" Hej, mistře - vstaň bystře,
shlédni na jasnost, -- nebes na švarnost,
krásku uhlídáš - v tento noční čas."

Sám si nedovede vysvětlit podivné úkazy té zvláštní noci. Nevlídný bas se připojuje:

"Mu, mu, což mi nedáš - v spaní pokoje,
co mne nyní lekáš, - řekni copak je ?

Ale ospalost z něho brzy padá a oba chvilí sami a v tichosti naslouchají hlasům, které jim zvěstují divnou novinu. "GLORIA in excelsis DEO ..." zpívá kněz u oltáře a dětské hlasy s kuru oznamují stejnou z v ě s t lidem:

"Sláva budiž BOHU velikému,
POKOJ LIEU všemu pokornému;
Neb se narodil SPASITEL,
všeho světa Vykupitel! "

To není breskné Gloria slavných mší Brixioho, Haydna, Mozarta..., to je prostá r a d o s t n á zvěst, unisono čistých hlasů jen s doprovodem varhan, aby snad ve zvuku orchestru nezaknuli jejich význam. Světla v kostele se postupně rozsvěcují, až září v plné síle; - oslněným zrakům se zdá, že všichni barokní andělci i svatí zpívají spolu. Prvotní nerozhodnost pastýřů je ta tam, - sbírají se a se samozřejmou jistotou chudých lidí shánějí, co v z í t s sebou do Betléma:

"Ty pak, Ferdo, běž hned za háj,
vzbudiž celý zálesní kraj,
A tak pujdem k Betlému
s hlučnou muzikou,
A ty, Jožko, jdi za horu,
k Dítku narozenému
Janku svolěj lidi v Boru
s chutí velikou."

Mše svatá pokračuje, blíží se obětování. Kněz zvedá patenu: "Prijmi, svatý Otče, Všemohoucí věčný Bože... a teplý, sólový baryton se za všechny modlí:

" V pokoře poklekneme
Dítě Boží uctěme,
Dary mu obětujeme,
a je srdcem celujeme."

Jakoby ožily figurky líbezných českých Betlémů. Pastýři skládají Děťátku své dary, pak se řadí muzika a už spustí. Tohle je sólový kousek svatojakubského orchestru a dávají si záležet. Však také dirigent u pulníku před nimi téměř tančí. Kolik radostné chvály Bohu lze vyzpívat a vyhrát! ...a tak jdou u nás staletí... a tak zpíváme Pánu již věky abychom u Jeho jeslí nabrali nových sil k utváření šťastného světa...vánoční Praha usíná, přecházíme Karlův most a u zářícího stromku si "vinšujeme": " Maminko, my Ti přejeme ... " - " Já vín, děti, jen žádný smutek, šak táta v kriminále ví, že jsme všichni v duchu s ním". Za všechna ta dlouhá léta maminka si nenaříkala... Pane Ježíši uděl v š e m lidem radost z Tvého narození, odstraň zlobu z lidských srdcí a učiň nás b r a t r y !

U jeslí v modlitbách zvláště vzpomene: novokněze J. Palackého S. J., který byl vysvěcen na kněze Kristova v Římě 21. XI. 1971 - dále vzpomene :

dne 29. XII. by slavil narozeniny zezřelý pan kardinál Josef BERAN -

30. XII. se dožívá 86 let brněnský pan biskup Karel SKOUPY -

31. XII. náš krajan Jan ČEP oslaví 69 let /16, rue Chancinnesse, Paris 4

Nezpomínáme na naše nemocné a přejeme jim rychlé uzdravení: Dr. Vodica/Salpetriere-P. 7 krajan J. Ševčík a J. Hrdlička. Nejhuře se vede krajanu Vodícovi. - Ples Dobrovolníků v sobotu 27. XI se jistě zdařil a mnozí krajané i mimo Paříž znovu obnovili stará přátelství. - Díky bratřím Jáchymovi, Kratochvílovi.. a 30 našim umělcům naše prvá společná v ý s t a v a v CERNAY SE ZDAŠILA a snad bychom měli pokračovat v této iniciativě a uspořádat společné výstavy čs. umělců v hlavních evrop. městech. -

Milí přátelé,

brzo ukončíme tento občanský rok 1971, ale církev už začala nový rok prvou nedělí adventní a připomíná nám, že celý rok - celý náš život vůbec, podléhá soudu Božímu. Ze všeho jednou budeme skládat účty, za s e b e i za náš r o d. Máme zodpovědnost za každý čin a v našem životě se vylučuje lehkomyšlnost. Proto máme stále žít před obličejem Božím a jak Římané žikali: "Cokoliv konáš, konej rozumně a ohlížej se na konec." - Podle Písmá, soud nad světem předal Otec svému Synu, Ježíši Kristu: "On přijde ve slávě soudit živé i mrtvé," opakujeme v kředu! Ve středověku znázorňovali tuto pravdu v katedrálách a tak na př. i na hlavním portálu katedrály Notre Dame v Paříži je znázorněn Kristus, Pán a nejvyšší Soudec... Rozhodnutí, které v Soudný den Kristus vyřkne nad námi, určí věčný osud naší nezměrné duše s konečnou platností... Rozsudek Kristův si připravujeme každý den, v každou chvíli. Každé rozhodnutí nese v sobě MIRU naší v í r y a pečeť Boží l á s k y... nyní v době p ř í p r a v y na VANOCE, v adventě - vyburcujme naši lhostejnost, zamysleme se nad u p l y n u l ý m rokem a spěchejme s našimi úspěchy i prohrami ke Kříži. Prosíme Spasitele, aby nám dal generální absoluci a z a č n ě m e Nový rok Páně 1972 s novou vnitřní energií a s bezúzkou důvěrou v Boží pomoc!

Mg. Parolek i já, věm krajanům, farníkům a přátelům děkujeme za vaši pomoc, obětavost a dokonce sebezapření, poněvadž s p o l e č n ě důstojně manifestujeme naším křesťanským ž i v o t e m, dále českou mši svatou i kulturní úsilím naší p ř í t o m r o s t v Paříži a ve Francii. Dokonce naši aktivitu schvalují naši biskupové doma i zde v Paříži a gratulují nám naši krajané z jiných zemí..., ale chválou se nesíme spokojit a máme před námi mnoho důležitých úkolů abychom prohloubili náš křesťanský život, lépe p o z n a l i Krista a Křesťanství, - získali Bohu duchovně mrtvé a lhostejné bratry a sestry - našli více čtenářů a dopisovatelů našeho OBĚŽNIKU, nechceme přece my kněží si psát nějaký Oběžník pro sebe, má to být n a š e... společná možnost růst duchovně i národně! - Pošlete nám proto adresy vašich známých a š i ř t e náš OBĚŽNIK, který je státně uznán. - Děkujeme za vaši hmotnou podporu a zámožnější krajané prosíme o dary na existenci České Kat. Misie a předplatné na OBĚŽNIK. Naši aktivita nezáleží jen na nás kněžích, ale také na obětavosti osobní i finanční Vás věřících krajanů. Děkujeme tedy Pánu za všechny dary a milosti minulého roku a začneme nový ve jménu Páně!

MERRY CHRISTMAS - VESELE VANOCE z New Yorku věm krajanům přeje paní H. Hladíková! Děkujeme za dopisy setře Dolečkové od Grenoblu. Vánoční přání a předplatné poslal náš krajan TRNKA z Neuville St. Vaast. Dále vánoční pozdravy a dary na naši Kat. Misii poslali naši přátelé a krajané: Dr. K. Lischka s rodinou z Ludwigsburgu/RFA. / a Fr. ŠEDY s rodinou... čekáme i vaše dopisy a předplatné, za které předem děkujeme. / V listopadu jsme věnovali na sociální pomoc z darů 600.-Fr pro potřebné krajané/.

Z v e m e Vás : v sobotu 11. XII. v 19 hod. na faře - 49. rue de Turbigo - čtení Bible a mše svatá za rodiny Jurčák-Bernhard
v SOBOTU 25. XII. - Hod BOŽÍ VANOČNÍ - slavná mše svatá se zpěvem koled a besedou v kostele St. Germain/metro Louvre/ v 15.45 hod. odpoledne.
v NEDĚLI 26. XII. na svátek sv. Štěpána v 17. hod. mše sv. u pana J. Čepa
v SOBOTU 8. ledna L. P. 1972 mše svatá v St. GERMAIN v 17.30
v SOBOTU 15. I. na faře v 17. hod. úvaha o ekumenismu paní A. Stránské a mše.
v SOBOTU 22. I. mše sv. v St. GERMAIN v 17.30 a přednáška p. profesora Sorbony a znalce čs. dějin V. TAFIE: objektivní pohled na čs. dějiny
v SOBOTU 5. II. mše svatá v 17.30 v St. GERMAIN a diapositivy o nálezu z izraelského Kumran pan Fr. Oberfalcer - prosíme o hojnou účast!

OBĚŽNIK - CIRCULAIRE est bulletin d'Information religieuse de la Mission Catholique Tchèque - périodique approuvé paraissant 6 fois par an - avec abonnement de : 6.-Fr - imprimé au siège de la Mission par le responsable éditeur: Mgr. Henri PAROLEK, 49. rue de Turbigo, Paris 5 - tel: 272.92.54 - Notre compte: Crédit Lyonnais, 43, rue de Rivoli, Paris 1er: No. 7958 L